

SUURLAHJOITUS: Suomen Kulttuurirahasto, Parikkalan kunta ja Suomen Eläinsuojeluyhdistys ovat saaneet vastaanottaa suurlahjoituksen. Vuonna 1959 kuollut tunnettu karjalainen teollisuusmies, kauppaneuvos Artturi Helenius ja hänen puolisonsa, kesäkuussa 1974 kuollut eouva Aina Helenius olivat testamentissaan määränneet omaisuutensa pääoman yllä mainituille yhteisöille. Näiden testamenttilahjoitusten kokonaisarvo on yli seitsemän miljoonaa markkaa.

Kauppaneuvos ja rouva Helenius olivat molemmat syntymään viipurilaisia. Vuonna 1878 kuppiaan poikana syntynyt Artturi Helenius perehtyi keskikoulun ja kaupakoulun käytyään aluksi paperiteollisuuteen ja erityisesti sen vientitoimintaan Ruotsissa ja Venäjällä. Kotimaahan palattuaan hän toimi Juvankosken paperitehtaalla Parikkalassa rahastonhoitajana. Samalla hän jo harjoitti itsenäistä liiketoimintaa saha- ja puutavara-alalla. Jo aivan nuorena hän oli tullut Suomen ensimmäisen huopajalinitehtaan osakkaaksi, ja vuodesta 1910 hän oli tämän Parikkalan Huopatehdas Oy:n pääomistaja ja toimitusjohtaja. Hänen omistuksessaan olivat vuodesta 1927 myös Kirvun Huopatehdas Oy ja Karjalan Huopatehdas Oy Äyräpäässä. Kaikkien näiden huopatehtaiden valmisteet palkittiin eri laatukilpailuissa korkein arvotusein ja mitalein.

Huopatossu on aikoinaan Karjalassa ollut hyvä artikkeli.

ARVOSTELUN NAPAKUMPPI: Heikki Aaltoila on eräässä pääkaupungin lehdessä antanut monessakin mielessä harvinaiseksi katsottava arvostelun:

Taru Valjakka elää lauluteiteensa viisauden, voiman ja kauneuden kukoistavinta vaihetta, täyden kypsyyden kautta, joka jatkuu vielä kauan, koska perusta on rakennettu niin vankaksi, laveaksi ja lujaksi. Tässä on laulajatar sanan sintoniallisessa mitassa ja titeilijä käsitteen ylimmissä merkityksessä. Eipä liene ainoakaan solistinen vokaalimuusikkomme aikaisemmin pitänyt yhtä täydellisesti suuren tyylin joulukonserttia kuin Taru Valjakka nyt neljännen adventtisunnuntain iltana. Visuaalisessa vaikuttavuudessaan eteerisenä ja lumouksellisenä Tempeliaukion kirkko tunnelmoi Kristuksen suuren syntymäjuhlan odotuksessa. Kuuntelijoiden siluettit täyttivät pyhäkön.

MERKKIPÄIVIÄ

93 vuotta täytti Porfyrio Penttonen Keitelelen Kulvemällä 26. 2. 1976. Hän on kotoisin Suistamolta.

91 vuotta täytti Ksenia Tervamaa, o.s. Ignatjeff, 24. 12. 1975 Nurmeksessa. Hän oli kotoisin Vienen Kontokista.

83 vuotta täytti Anna Miihkinen, o.s. Jermakoff Pie-laveden Taipaleella 3. 3. 1976. Hän on kotoisin Aunuksen Rajakonnusta.

80 vuotta täytti Tatjana Antusoff, karjalaisperäiseltä tyttönimeltään Taglatsun Tanja, 12. 1. 1976 Vantaan kaupungissa, Helsingin tuntumassa. Hän on syntynyt Aunuksessa, Munjärven pitäjän, Suopohjan lyytiläiskylässä. Hän on tyttäriensä Natan ja Klaudian kanssa voinut hiljakkoin vieraila kotikylässä, Kontupohjassa ja Petroskoissa.

»Voi Hospoti, elokset on muututtu.»

Ye-eversti V. V. Savonen

75 vuotta täytti yleisesikuntaeversti V. V. Savonen Helsingissä 17. 12. -75. Hän on niitä harvoja suomalaisia upseereita, jotka lopettivat itsenäisen Viron sotakorkeakoulun. Hänen lisäksi saman korkeakoulun lopettivat karjalaisyyntyiset eversti Eino Kuusela ja Matti Ropponen.

Ev. Savosen mukaan seuraavat virolaiset upseerit saivat lopputodistuksen Suomen sotakorkeakoulusta:

A. yleiseltä linjalta

— kapt. A. Sinka 1927—29, luutn. Kuusental 1929—31 ja kapt. G. Saar 1931—1933.

B. merisotalinjalta:

— kapt.luutn. B. Linneberg ja kapt.luutn. J. J. Santpank.

Aleksanteri Pesonen

—75 vuotta täytti 1. 1. 1976 sotilasmestari evp Aleksanteri Pesonen. Isänmaan ja Karjalan eteen hän on suorittanut täyden työpäivän, mutta hän ei vielä hellitä. Toimittajamme tapasi hänet 22.1.76 täysissä talvikyykkävarusteissa lähdössä kentälle. Sovittiin pienestä haastattelusta.

Oletko jo ikäloppu?

»Ka, tule kyykkäkentäl, itse i näet».

Tiedän näkemättä. Kyykkäkentällä hän on vieläkin Salmien kyykkäessä. Kävimme tasaisesti läpi Aleksanterin elämänuoksums.

Hän syntyi Pitkärannan Nurmisaassa. Isä toimi Gromoff & K suuryrityksen kirjanpitäjänä. Niillä Karjalan nurkilla Aleksanteri vietti ensimmäiset 12 vuotta ja ehti käydä pari vuotta venäläistämiskoulua.

Sitten tuli muutto Salmiin. Tulemalla isällä oli maatila, lehmiiä oli, hevosia ei. Isä hommaili myös kirjanpitotöitä.

Kävi vielä vuoden venäläistämiskoulua ja sen jälkeen suomenkielisen kansakoulun. Venäjänkielen bukvat, aakkoset ovat vielä mielessä ja hädän tullen »govorim po ruski» (pakisemme venäks). »Skoljo nado» (niin paljon kuin tarvitaan).

1918—1919 Salmiin tuli Aunuksen pakolaisia, salmilaiten sukulaisia tai hyviä tuttavii ja bratanooita. Hän muistelee Pernasia, Värtseja ja monia muita. Jo 17 vuotiaana hän liittyi suojeluskuntaan. Ensimmäiset harjoitukset pidettiin salassa, maan itsenäistyessä ne tulivat julkisiksi.

Aunukseen kohdistuneesta avustusretkestä Aleksanterilla olisi ollut paljon kerrottavaa ja muisti oli hyvin terävä sekä kylien että ihmisten kohdalla. Kun hän ei päässyt omaan vapaussotaan eikä Viron vapaussotaan, hän värväytyi vapaaehtoiseksi tälle retkelle auttamaan heimoveljiä, ei miehittämään. Aluksi oli riemumarssia ja sukuloimista. Lopun teki Venäjän Baltian laivaston Viteleen ja lähikylien suurpommitus ja mihinnousu. Suomeen tuli melkoinen aunukselaisten pakolaisjouko.

Lähes parin vuoden ajan Aleksanteri oli T:mi Hosainoffin leivissä ylösottajana ja sensemmoisena »herrana» metsätyömailla kotipitäjässä ja Syskyjärvellä.

V.1921 hän astuu armeijan leipiin aluksi asevelvollisena. Laatokan puolustus, Valamon rannikkotykistö saa hänestä lujan vahvistuksen. Armeijan leipä ei ole leveä, mitta pitkä. Hän jää kapitulantiksi. V. 1924 hän Valamosta joutuu Helsinkiin Rannikko tykistön Esikuntaan teknillisen toimiston vääpeliksi. V. 1927 hän siirtyy Merivoimien esikuntaan ja v. 1952 Suomenlinnan Rannikkotykistörykmentin esikuntaan, josta pääsee eläkkeelle v. 1956 »nuorena stariikkana».

Vuoden 1957—1971 hän palvelee Philips yhtymässä tehtävänä tavarankuljetus, vastaanotto ja lähetys.

Näistäkin vuosista Aleksanterilla on paljon kerrottavaa. Lehtemme palstoille hän pääsi lujana, ahkerana kyykäniskijänä, ystävänä ja vetäjänä. Vieljärveläinen edesmennyt kyykkäveli Mikko Parosalmi toi hänet Seurasaaren Kyykkäaukiolle. Sen jälkeen hän antoi sielunsa tälle heimoriennolle. Siitä alkoi salmilaiten kyykkähegemonia suurkilpailuissa.

Kun Karpela läksi kyykkää viemään Ruotsiin v. 1958 oli Aleksanteri mukana yhdessä Eino Karppasen kanssa. Hän, Gunnar Hyden ja Viki Poravaara ryhtyivät Seurasaassa kokeilemaan talvikyykkää. Siitä tuli erinomainen uusi kuntoheilulaji. Aleksanterilla on melkoinen aktiivi-iskijän ura. Hän on ollut jäsenenä monessa SM-kilpailujen voittajajoukkueessa ja hänen nimissä on monet maamme veteraanimestaruudet. V. 1962 häneltä katkesi käsi ranteen kohdalta. Aleksanteri ei hellittänyt. Hän opetteli pelaamaan vasemmalla kädellä. Nyt hän on hyvä oikean käden iskijä ja erinomainen »huratsu» (vasuri).

—Kysyn lopuksi: Joko olet lopettanut kaikki muut harrastukset?

—Eikö mitä. Edelleen olen ent. Salmilaiteten ry:n sihteeri, Suomen Vapaaehtoisten Soturien Huoltoyhdistyksen sihteeri, aktiivijäsenenä Valamo-seurassa, Rannikkopuolustajien killassa, Ent. RT 3:n kantahenkilöstöyhdistyksessä.

Merkkipäivinä Aleksanterin luona kävi lukematon

määrä sukulaisia, heimoveljiä ja -sisiä, bratanooita, aseveljiä, tuttavii ja »ynnämuuta»

Seuramme lähetystössä olivat Karpelan, Pamilo ja KSS:n kyykkäkerhon vastavalittu puheenjohtaja N. Prähky. He luovuttivat hänelle Seurasaarelaiten kyykkäveljien ja -sisien puolesta lahjashekin ja »Karjala idän ja läne silta» teoksen. Heimosoturit ojensivat hänelle Suomen suurimman tykkimiehen tykistökenraali Vilho Nenosen elämäkertatoeoksen.

Kahvikupposen jälkeen Aleksanterilla oli kiire lähteä Ent. Salmilaiteten ry:n puheenjohtajan Faino Frontin luo. Hänen viimeiset sanansa olivat:

»Bumuagat pidäy panna porädkah. Terväh tulou vuosikerhömö...»

»Niin ja siltä suoraan Taivallahden kyykkäkentälle...»

Briha

75 vuotta täytti ent. Rovaniemen ortod. seurakunnan sielunhoitaja, Lapin valistaja, karjalais-syntyinen rovasti Yrjö Rämö Rovaniemellä 20. 12. 1975. Tuolloin hän oli »matkoilla».

75 vuotta täytti kauppias Jussi Pitkänen Helsingissä 5. 1. 1976. Hän on syntynyt Salmassa. 14-vuotiaana hän päätti lähteä Pietariin kauppaoppiin. Enimmäkseen hän työskenteli siirtomaapuolella, mutta myös kangas- ja jalkinepuolella. Syksyllä 1921 hän palasi kotimaahan suorittamaan asevelvollisuuttaan Viipurin rykmentissä Haminassa. Hän oli 1923 edustajana Import Co:ssa ja 1924 Kexholm Timper Co:ssa, liikkeenhoitajana 1925 kauppias Hukkasella ja 1925—26 Tavara Aitto Oy:ssä. Oman liikkeen hän perusti Suojärvellä 1928. Vuotta myöhemmin T:mi Pitkänen & Majuri perusti sivuliikkeen Ägläjärven kylään. Lamakauden alettua oli liikkeiden toiminta kannattamattomana lopetettava.

Jussi Pitkänen siirtyi Käkisalmeen, jossa hän piti siirtomaaliikettä ja ravintolaa. Viipurissa hän oli Teollisuuskerhon hoitajana vuosina 1931—35. Salon Saippuan myyntipäälliköksi hän meni 1936 ja Osuuskunta Maantuotteen myyntimieheksi 1939.

Talvisodassa hän oli Taipaleen loholla lääkintäkomppanian vääpelinä. Jatkosodassa hän taisteli pohjoisrintamalla saksalaissuomalaisen joukossa, sodan loppuvaiheissa itärintamalla Karhumäen pohjoispuolella.

V. 1946 hän osti Helsingistä siirtomaaliikkeen, jota hoiti 19 vuotta, sekä ravintolaliikkeen, jota hoiti 10 vuotta. Sairautensa vuoksi Jussi Pitkänen luopui liikkeistään hoidosta viime elokuussa.

Karjalaiset kauppiat perustivat v. 1960 Helsinkiin Karjalaiset Yrittäjät ry:n, jonka puheenjohtajana Jussi Pitkänen on ollut alusta asti ja on edelleen.

**VARA-AMIRAALI JOUKO PIRHONEN
60-VUOTIAS**

Jouko Pirhonen

Tarina kertoo, että kun vieraspaikkakuntalainen tuli 1930-luvun alussa Sortavalaan ja näki siellä koossa vilkkaan nuorisolauman, hän tiedusteli, kenen lapsia nuo mahtavat olla. »On siinä ainakin Partasen, Pirhosen ja Rahikaisen lapsia», oli paikkakuntalaisen vastaus. Kaikki nämä olivat nimittäin ns. suuriperheisiä.

Jouko Pirhonen osoitti huomattavaa aktiiviteettiä jo kouluopikana Sortavalan Lyseon toverikunnassa kirjoitettuaan itsensä 1934 ylioppilaaksi, lähti hän monien muiden Kismaän koulun kasvattien lailla upseeriuralle. Valtameripurjehdus Suomen Joutsenella 1934—35, jonka hän uusi vuosina 1937—38, totutti hänet muihinkin kuin Laatokan laineisiin ja 1937 suoritettu aktiivipuuseeritutkinto Merisotakoulussa loi vankan pohjan tulevalle karriäärille, joka johti hänet lopulta merivoimien komentajaksi. Tässä tehtävässä hän ennätti vaikuttaa Suomen laivaston kehittämiseksi kaikkiaan kahdeksan vuotta ennen eläkkeelle siirtymistään.

Talvi- ja jatkosotaan hän osallistui moottoritorpedoveneen ja -laivueen komentajana saaden monien muiden kunniamerkkien lisäksi kaikkein kirkkaimpana tunnustuksena onnistuneista operaatioistaan Mannerheimristin. Vara-amiraalin arvon hän sai 1971.

Karjalan Heimon sydämelliset onnittelut näin jälkikäteen 13. 12. 1975 60 vuotta täyttäneelle reippaalle veteraanille.

65 vuotta täytti Maria Kuutti, o.s. Härkin, Valtimolla 17. 2. 1976. Hän on kotoisin Suojärveltä.

85 vuotta täytti Nasti Kanervo, o.s. Korkatsu, Valtimolla 4. 1. 1976. Hän on kotoisin Itä-Karjalasta.

70 vuotta täytti Senja Matikainen, o.s. Riihiranta, 25. 2. 1976 Rautalammilla. Hän on kotoisin Vienan Kontokista.

70 vuotta täyttää Janne Miinin Lohjalla 2. 3. 1976. Hän on syntynyt Vienassa, Kiestingin pitäjän Kiisjoella. Janne on osallistunut karjalaisten heimotyöhön jo vuosikymmeniä. Hän on varsin tunnettu »taksisti» koko Helsingin alueella. Viime vuonna hän oli mukana seuramme järjestämällä retkellä Ruotsin karjalaisten luona.

70 vuotta täytti Sanni Karpanlahti, o.s. Nekkonen, Juukassa 29. 1. 1976. Hän on kuuluisan Suojärven Hyrsylän mutkan lapsia. Hän on kovaosainen, jos kuka. Talvisodassa hän, kuten kaikki »mutkalaiset», jäi neuvostojoukkojen »jalkoihin» viiden tyttären kanssa. Mies oli sissinä rintamalla. Kun Suomea ei valloitettu kahdessa viikossa »mutkalaisten» oli lähdettävä kodeistaan ja siirryttävä keskitysleiriin. Moskovan rauhan jälkeen eloon jääneet saivat palata supistettuun kotimaahan. Matkalla kuolleet haudattiin Helsingin ortodoksiselle hautausmaalle, jonne Helsingin Suojärvi Seura on pystyttänyt kauniin muistomerkin. Kun jatkosodassa kotiseutu saatiin takaisin, oli Sanni tyttäriin uudelleen rakkaassa Hyrsylän mutkassa, omilla kotitankuvilla. Lehtemme nykyinen päätoimittaja lähetti nuoren vaimonsa viikoksi oppimaan karjalaa. Ja hyvin tuli opituksi.

Uusi Moskovan rauha vei kotiseudun toistamiseen. Perhe sai kylmän tilan Juukan pitäjässä. Se oli sitä karjalaisen evakon tietä.

Nyt on tilasta luovuttu. Tyttäret ovat »suuressa mirossa». Lämmin koti on Juukan kerrostalossa. Reumatismi iski Sanniin lujasti, mutta mieli on virkeä. Mies, sotaveteraani Karpan Vanjä, on kotona. Juhlapäiväksi kaikki tyttäret tulivat äidin luo. Kesäisin myös bunukat ovat retkellä mukana.

Hyvin voidaan . . . sanoi jubilaari puhelimesta 9. 2. 1976.

75 vuotta täytti Nilsiässä 23. 10. 1975 Salmin Karkunkylässä syntynyt monitoimimies Mikko Jenu. Mikko syntyi maanviljelijän poikana ja teki nuoruusvuotensa maataloustöitä kotitalossaan. Mieheksi vartuttuaan hän hakeutui poliisiin toimeen kotipitäjässään, palveli talvisodassa raskaassa tykistössä Laatokan rannikolla ja jatkoi poliisin tointaan sodan päätyttyä Värtsilässä. Jatkosodan jälkeen tuli väliaikiseksi sijoituspaikaksi Pielavesi, missä hän työskenteli puutavara-alan työnohtajana.

Nilsiään Jenu sijoittui maanviljelijäksi 1946 ja luopui korkean ikänsä takia maatilastaan 1968.

Sotilasarvoltaan Jenu on vääpeli.

60 vuotta täytti Aleksanteri Poresvuo 23. 2. 1976 Kuopiossa. Hän on kotoisin Suojärveltä, kuulun Bomba-suvun jäsen. Hän on ollut innolla mukana Suojärven pitäjäseuran ja Kuopion kyykkätoiminnoissa.

P.S.

70 vuotta täyttää Lauri Kuntijärvi Helsingissä 20. 3. -76. Lehtemme lukijakunta muistaa hänet tarmokkaan Karjalakerhon Keskusliiton pääsihteerinä. Hän on kotoisin Vienan-Karjalasta.

Urho Sipponen

60 vuotta täytti musiikkineuvos, säveltäjä, Turun konservatorion johtaja, dir.musices Urho Sipponen 10. 12. -75 Turussa. Hän on syntynyt Terijoella. Hän on karjalainen merkkimies monessakin mielessä. Hän aloitti uransa Parkanon suojeluskunnan soittokunnan kapellimestarina. Toimi Oulun työväenopiston musiikinopettajana, josta virasta lähti talvisotaan. Talvisodan jälkeen hän toimi Nokialla yhteiskoulun ja työväenopiston musiikinopettajana ja kauppalan orkesterin kapellimestarina. Järjesti myös karjalaista ohjelmistoa radioon. Jatkosodan alettua hänestä tuli valistus- ja urheilu-upseeri. Hänen toimestaan aloitettiin Asemiesillat, toimeenpantiin Itä-Kannaksen Maakuntajuhlat, Käkisalmissa suuri konsertti, joihin osallistui Käkisalmen kaupunginorkesteri ja Viipurin varuskuntasoihtokunta sekä monet kuorot. Sodan päätyttyä hän johti Kuopiossa säveltämänsä Laatokan laulun ensiesitystä.

Urho Sipponen on ollut SuLaSolih Pohjois-Savon piirihallituksen jäsen 1946, toiminut Suomen Nuorison Liiton perustamansa Karjalaisten Kiltakunnan kuraattorina toistakymmentä vuotta, ollut Karjalaisen heimoseuran hallituksen jäsen ja SNL:n musiikkivaliokunnan jäsen. Suomen Soitinmusiikkiliiton liittohallituksen jäseneksi hänet kutsuttiin 1971 ja Saimaan Musiikkikeskuksen hallituksen jäseneksi 1964. Lions-klubin jäsenenä hän on ollut 69-luvun alusta.

Turun Kansankonservatorio aloitti toimintansa 1964 ja Urho Sipponen on alusta alkaen ollut tämän maan suurimmaksi kasvaneen musiikkioppilaitoksen johdossa. Sipponen on toiminut konservatorion julkaisun »Crescendon» päätoimittajana koko lehden ilmestymisen ajan vuodesta 1965.

Sipponen on säveltänyt oopperan Aslak Jauri, Kurjat, Jouluvankeliumin sooloille, kuoroille, orkesterille ja uruille. Kalevala- ja Viipuri-sarjan, 11 operettia, 14 kantaattia, 2 pianokonserttoa. Hänen sävellystensä luku on n. 3000. Julkaisut: romaani »Rajalla», pakinakokoelma, Musiikkikasuja, runokokoelma, oppikirjoja.

Hän on heimoveli, joka ansaitsee kaikkien karjalaisten syvän kunnioituksen.

50 vuotta täytti Lauri Raatemaa Helsingissä 26. 1. 1976. Hän on syntynyt Salmin Uukssalonpäässä. Lauri on toiminut Ent. Salmilaiset ry:n kaikissa johtoportaisissa. Kyykkämaailmassa hänen kikatutensa ja huumorinsa tunnetaan kaukana Helsingin ulkopuolella, aina Ruotsissa saakka. Juhlapäivänä hänellä oli vastaanotto Karjalatalon Laatokkasalissa. Karjalan Sivistysseuran Kyykkäkerhon johtokunta oli in corpore onnittelemassa häntä. Kyykkäveljien puolesta onnittelet esitti Kosti Pamilo.

60 vuotta täytti Niilo Kononen 20. 2. 1976 Helsingissä. Hän on syntynyt Suojärvellä, Varpakylän Turhanvaarassa. Sieltä on kotoisin hänen väkevä karjalaisuutensa. Harva isä on saanut poikansa karjalaistoimintaan, mutta Niilo on saanut. Hänellä on oma perhejoukkue valmis milloin tahansa puolustamaan suojärveläisten kyykkäkunniat. Isä ja pojat ovat saaneet myös väyven innostumaan kyykän hurmaan. Konosten kyykkäjoukkueella on takanaan monet mestaruudet ja lukuisat voitot. Mutta Niilo ei isottele. Hän vain myhäilee. Hän on Yleisradio Oy:n palveluksessa. Säveltäjä Jaakko Pulli lienee juuri häntä varten luonut kauliin valssin: — »Puuseppää aina tarvitaan . . .»

70 vuotta täytti 4. 11. 1975 mv. Stepan Kulju Kajaanin mlk:n Paltaniemen kylässä. Hän on syntynyt maanviljelijän poikana Suojärven pitäjän Kuikkaniemen (Kaipaen) kylässä. Nuoruusvuodet hän työskenteli kotitilallaan. Stepan Kulju kävi molemmat sodat rintamajoukoissa: talvisodan rajajoukoissa Aittajoen suunnalla ja jatkosodan Äänislinna—Karhumäki-suunnalla. Sotatoimista vapauduttuaan hän perheineen kulki evakkoon Viitasaaren ja Sotkamon kautta Kajaanin mlk:n Paltaniemen kylään, jonne saapuivat 1948. Tänne he 100 ha:n maatilalleen rakensivat talon ja muokkasivat yli 10 ha peltoa tuottavaan kuntoon. Viime vuosina Stepan Kulju on uusinut ja nykyaikaistanut talonsa vanhuudenpäivien varalle.

50 vuotta täytti Faina Front, o.s. Punkki, 9. 12. 1975 Helsingissä. Hän on Salmin tytär, syntynyt Uudessakylässä. Hän on voimallisesti osallistunut karjalaistoimintaan. Hän on vilkkaasti toimivan Ent. Salmilaiset ry:n puheenjohtaja, Pääkaupungin Karjalaisyhteisö ry:n ja Jollaksen kesäkodin rahastonhoitaja. Hän on innokkaasti osallistunut myös kuoro- ja näytelmätoimintaan sekä esiintynyt lausujana monissa karjalaisjuhliissa. Hän on ollut ohjelmansuorittajana myös Ruotsin karjalaisten heimojuhliissa. Vaikka juhlapäivää pidettiin piilossa, Faina joutui lukuisten onnittelevien kohteeksi.

50 vuotta täytti kyykkäveli Jussi Toivokainen Helsingissä 24. 2. 1976. Hän on syntynyt Inkerissä, Tuutarin seurakunnassa, Saksalan kylässä. Toisen maailmansodan aikana hän joutui nuorena kulkemaan »kaidan tien» alusta loppuun. Saksalaisten miehittämälle alueelle jääneet inkeriläiset joutuivat hirvittävän nälän runneltaviksi. Joukotain he hakivat leipää ja muuta syötävää Virosta. Jussin isä perheineen siirtyi Viroon ja sen kautta Suomeen.

Kymmenkunta vuotta sitten Seurasaaren kyykkäaukiolle ilmestyivät ensimmäiset inkeriläiset kyykkääjät. Heidät otettiin heimoveljinä vastaan. Jussi ja hänen veljensä Os-kari ovatkin olleet erinomaisia heimonsa edustajia. Tästä taas nähtiin, että inkeriläiset ja karjalaiset ovat samaa alkujuurta — »veljekset kuin reenjalakset».

50 vuotta täytti kyykkäveli Viktor Petjakko Helsingissä 22. 2. 1976. Hän on Salmi-äidin poika, sen rehevä edustaja. Kyykkämaineeltaan ja pituudeltaan hän on jäänyt hieman Atomi-Petjakon (Hermanin) varjoon, tosin suotta. Vankka ja varma edustuspelaaja hän on ollut ja on edelleen. Syntymäpäiväbriegut hän piti Kulosaaren kartanossa.